

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (kolmas jaosto)
16 päivänä joulukuuta 1997

Asia T-19/97

Claude Richter
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Henkilöstö – Virkavapaus henkilökohtaisista syistä – Virkaan palaaminen –
Asemapaikka – Huolenpitovelvollisuus – Hyvän hallinnon periaate –
Vahingonkorvauskanne

Täydellinen teksti ranskan kielellä . . . . . II - 1019

Aihe: Kanne, jossa kantaja vaatii sen vahingon korvaamista, jonka hän katsoo kärsineensä sen vuoksi, että komissio ei siirtänyt henkilökohtaisista syistä myönnetyn virkavapauden jälkeen häntä ensimmäiseen hänen palkkaluokkaansa vastaavaan työpaikkaan, joka vapautui hänen ura-alueellaan ja johon hän oli soveltuva, millä komissio rikkoi Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 40 artiklan 4 kohdan d alakohtaa.

Lopputulokset: Hylkääminen.

Tuomion lyhennelmä

Kantajalle, joka on komission Luxemburgissa sijaitsevan käännöspalvelun Saksan kielen kääntäjä, oli myönnetty henkilökohtaisista syistä virkavapautta (ns. CCP) 16.2.1991 alkaen; komissio oli myöntänyt virkavapauden aluksi 15.2.1992 asti, mutta se pidensi virkavapautta 15.2.1993 asti ja edelleen 15.2.1994 asti.

Komission henkilöstö- ja hallintoasioiden pääosastossa (PO IX) olevan yksikön 1 ”Luxemburgissa työskentelevä henkilöstö” päällikkö, jonka tehtäviin kuuluu virkamiesten palaaminen hoitamaan virkatehtäviään CCP:n jälkeen, tiedusteli kantajalta, halusiko hän palata 15.2.1994, täsmentämättä sitä asemapaikkaa, jossa työpaikka olisi. Kantaja vastasi 15.12.1993 lähettämässään faksissa myöntävästi tähän kysymykseen, mutta hän ei täsmentänyt sitä asemapaikkaa, johon hän haluaisi palata.

Komissio julkaisi vuoden 1994 aikana (20.1., 20.6. ja 22.11.) kolme ilmoitusta Brysselissä avoimena olevasta palkkaluokan LA 8/LA 4 Saksan kielen kääntäjän paikasta. Kyseisen yksikön tilanteen vuoksi kantajalle ei voitu tarjota mahdollisuutta palata välittömästi Luxemburgiin. Komission Luxemburgin käännöspalvelussa vapautui vuoden 1994 lopussa paikka, johon kantaja olisi voinut palata. PO IX:n yksikön 1 johtajan kirjeessä todettiin, että tätä työpaikkaa oli pidettävä henkilöstösääntöjen 40 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettuna ”ensimmäisenä tarjouksena”. Kantaja hyväksyi tähän paikkaan siirtymisen.

Kantaja esitti marraskuussa 1995 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan nojalla vaatimuksen sen vahingon korvaamisesta, joka hänelle oli aiheutunut siitä virkavirheestä, että komissio ei ollut henkilöstösääntöjen 40 artiklan 4 kohdan d alakohdan vastaisesti siirtänyt häntä ensimmäiseen Saksan kielen kääntäjän paikkaan, joka oli vapaana 15.12.1993 jälkeen. Koska komissio ei vastannut tähän vaatimukseen henkilöstösäännöissä määrättyssä määräajassa, kantaja teki

henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun valituksen tästä vaatimuksensa implisiittisestä hylkäämisestä. Pääosasto IX:n pääjohtaja teki nimittävänä viranomaisena kantajalle osoitetun päätöksen, jossa hylättiin nimenomaisesti hänen vaatimuksensa. Komission jäsen Erkki Liikanen teki nimittävänä viranomaisena kantajalle osoitetun päätöksen, jolla hylättiin nimenomaisesti kantajan valitus.

Pääasia

On tutkittava, oliko komissiolla velvollisuus ehdottaa kantajalle ensimmäistä soveliasta vapautunutta paikkaa *riippumatta asemapaikasta* eli mahdollisesti myös sellaista työpaikkaa, jonka osalta asemapaikka on muu kuin se, jossa kantaja oli toiminut ennen CCP:tä, eli muu kuin Luxemburg (50 kohta).

Virkamiehellä, jonka CCP päättyy, ei ole oikeutta palata tiettyyn asemapaikkaan. Kun komissio ehdottaa virkamiehelle uutta asemapaikkaa, komission on huolenpitovelvollisuutensa ja hyvän hallinnon periaatteen perusteella otettava huomioon virkamiehen henkilökohtaiset intressit ja erityisesti hänen perhetilanteensa (51 kohta).

Viittaukset: asia 321/85, Schwiering v. tilintarkastustuomioistuin, 23.10.1986 (Kok. 1986, s. 3199, 18 kohta); asia 12/87, Heyl v. komissio, 14.6.1988 (Kok. 1988, s. 2943, 12 kohta) ja asia T-100/92, La Pietra v. komissio, 15.3.1994 (Kok. H. 1994, s. II-275, 58 kohta)

Pääsääntöisesti on tarkoituksenmukaista, että komissio tarjoaa virkamiehelle sitä soveliasta työpaikkaa, joka vapautuu siinä samassa asemapaikassa, jossa hän

työskenteli ennen CCP:tä. Henkilökohtaisista syistä virkamiehen intressissä on yleensä se, että hän saa palata tähän asemapaikkaan (52 kohta).

Toisin on kuitenkin siinä tapauksessa, että virkamies hyvissä ajoin pyytää selvästi ja yksiselitteisesti sitä, että hän saa palata tiettyyn muuhun asemapaikkaan kuin siihen, jossa hän oli työskennellyt aikaisemmin, tai ilmaisee vastaavasti suostuvansa palaamaan yhteen tai useaan muuhun asemapaikkaan kuin siihen, missä hän työskenteli aikaisemmin. Tällaisessa tilanteessa komission on otettava huomioon virkamiehen näin ilmaistu tahto, jotta komissio voisi tarjota virkamiehelle ensimmäisen soveliaan työpaikan, joka vapautuu muussa kuin siinä asemapaikassa, jossa hän on työskennellyt aikaisemmin (53 kohta).

Komissio voi kuitenkin aina ehdottaa kyseiselle virkamiehelle ensimmäistä soveliaista vapaata työpaikkaa – eli tarvittaessa työpaikkaa myös muussa kuin siinä asemapaikassa, jossa virkamies haluaa toimia – siinä tilanteessa, että toimiminen tietyssä asemapaikassa on tarpeen yksikön etuun liittyvien painavien syiden vuoksi (54 kohta).

Viittaukset: asiat 161/80 ja 162/80, Carbognani ja Coda Zabetta v. komissio, 24.2.1981 (Kok. 1981, s. 543, 21 ja 23 kohta) ja em. asia Heyl v. komissio (12 kohta)

Esillä olevassa asiassa kantaja myöntää, että hän ei ole missään työpaikkaan palaamista koskevan menettelyn vaiheessa pyytänyt sitä, että hän saisi palata tiettyyn muuhun asemapaikkaan kuin Luxemburgiin, eikä ilmaissut suostuvansa palaamaan yhteen tai useampaan muuhun asemapaikkaan kuin Luxemburgiin. Näin ollen komissio ei ole toiminut lainvastaisesti tarjotessaan kantajalle ensimmäistä soveliaista työpaikkaa, joka vapautui Luxemburgissa (55 ja 57 kohta).

Ratkaisu:

Kanne hylätään.